

پیام تسلیت رهبر انقلاب در پی درگذشت آیت‌ا... سیدرضی شیرازی

حضرت آیت‌ا... خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب اسلامی در پیامی درگذشت مرحوم آیت‌ا... حاج‌سیدرضی شیرازی را تسلیت گفتند. متن پیام تسلیت رهبر انقلاب اسلامی به این شرح است:
بسم... الرحمن الرحیم
درگذشت عالم بزرگوار مرحوم آیت‌ا... آقای حاج‌سیدرضی شیرازی رحمة... علیه

دولتی که سخنگو دارد و هرفهته نشست خبری برگزار می‌کند و به شبهات و انتقادات رسانه‌ای و اجتماعی پاسخ می‌دهد، قطعاً با دولتی که سه ماه بی‌سخنگو و بدون تریبون درست و حسابی بوده، زمین تا آسمان فرق دارد. وقتی سخنگوی دولت در جمع خبرنگاران می‌آید یعنی نه فقط از ریز اتفاقات خبر دارد و ناظر به عملکرد آشکار دولت‌آمار می‌دهد و روشننگری می‌کند که حتی ممکن است اطلاعاتی بدهد که از چشم رسانه‌ها هم پنهان مانده یا کمتر به آن پرداخته شده اما آمار رسمی و مهمی باشد. مثال این ماجرا سه‌شنبه هفته قبل در اولین نشست خبری جوان‌ترین عضو کابینه سید ابراهیم رئیسی، یعنی علی‌په‌ادری چهرمی سخنگوی دهه‌شمشتی دولت با خبرنگاران اتفاق افتاد که او از ۴۰ برابر شدن سرعت تزریق واکسن کرونا در همین سه‌ماه نسبت به دوره روحانی گفت یا یک‌سری آمار دیگری که مختصات دولت جدید را بهتر ترسیم کرد. حالا دقیقاً امروز شنبه ۱۳ آذر ۱۴۰۰ صدروزی دولت کامل شده و مبدأ احتساب این سه ماه و ۱۰روز هم آغاز به کار کابینه سیزدهم در پاستور بوده است. سخنگوی جوان در نشست سه‌شنبه ساختمان کوثر نهاد ریاست جمهوری این نکته را هم به خبرنگاران گفت که دولت الزام قانونی برای ارائه گزارش عملکرد ۱۰۰روزه ندارد اما مطالبات عمومی و رسانه‌ای، دولت را موظف به تشریح و پاسخگویی می‌کند. حالاً می‌خواهیم به این بهانه به بررسی پیک اتفاقاتی بپردازیم که دولت رئیسی را با قبل از آن متفاوت کرده، از مهار کرونا و عضویت در شانگهای اقتصادی گرفته تا آبان بنزینی و شنیدن صدای مردم در استان‌های بحرانی و معمولی و تمام کردن کابوس بی‌برقی در اوج گرمای تابستان و دیپلماسی فعال از امارات تا وین و مهم‌تر از همه جان دادن دوباره به نهال امید. آنچه در ادامه آمده بخشی از اهم محورهای اقدامات در ۱۰۰روز اول دولت سیزدهم است.

قرار نیست نگاه سیاه و سفید به این دولت و آن دولت داشته باشیم اما بدون شک همه ما یک حس مشترک را پشت سر گذاشتیم؛ رهاشدگی. این احساس فارغ از نگاه سیاسی حسی بود که همه ما در ماه‌های واپسین دولت قبل آن را تجربه کردیم، بالا رفتن آمار روزانه کرونا در حالی بود که واردات لاک‌پشتی واکسن و گره زدن آن به تحریم و افای‌تی‌اف روان مردم را هم دچار مخاطره کرده بود و تا جایی که چشم‌کار می‌کرد، ناامیدی بود. حضور مردم در ارمنستان و ترکیه برای دریافت واکسن حس بدی به همه ما می‌داد اما مرگ دیگر امر سیاسی نبود که کسی بخواد منتقدان دولت را به بزرگنمایی و کارشکنی متهم کند. حتی واکسیناسیون در کشورهای لاکچری و معمولی اطراف ما سرعت خوبی داشت اما وضعیت در اینجا مصداق «ما هیچ، ما نگاه بودا» روزهای آخر دولت به دهه اول محرم رسیده بود اما وضعیت از آنچه فکرش را می‌کردیم خیلی ترسناک تر بود. با حمله دلتا تعداد کشته‌ها رسماً مرز ۷۰۰ نفر را رد کرد و در وضعیت بی‌دفاعی و کندی ورود واکسن، دولت قبل فقط یک نسخه داشت؛ اعمال قرنطینه‌های خانگی، محدودیت‌های تردد شبانه و تعطیل کردن رفت و آمدهای خانوادگی. درست است که این وضعیت فقط مختص ایران نبود و اپیدمی جهانی شده بود اما وضعیت دسترسی ایرانیان به واکسن که دیگر حکم آب حیات را داشت، ناامیدکننده بود.

وضعیت در تریبومردادامسال طوری شده بود که احساس می‌کردیم دولت روحانی با همه ما سر شوخی دارد یا در وضعیت دوربین مخفی هستیم. آخر درست در بلندترین روزهای گرم سال با حرارت بالای ۴۰درجه قطعی‌های مکرر برق خانگی و چندساعته در همه شهرها ازجمله تهران و تحمل ماسک در آن جهنم داغ، آستانه تحمل پذیری مردم را به منفی یک رسانده بود، برق صنعتی هم به‌دلیل این قطعی‌ها در حدی بود که منجر به کاهش

تولید و افزایش قیمت کالاهایی مانند سیمان شده بود؛ وقتی کابینه رئیسی رای اعتماد گرفت، برای برطرف کردن تک‌تک این شرایط قول مساعد داده بود؛ ۲۱ شهریور در حالی که تنها چند روز از استقرار کابینه می‌گذشت، فاطمی‌امین، وزیرصنعت، معدن و تجارت خبر مهمی داد و اعلام کرد قیمت سیمان به نرخ پیش از قطعی برق بازمی‌گردد و قیمت آن در بورس به کیسه‌ای ۲۵ هزار تومان رسید؛ این درحالی بود که بسیاری معتقد بودند وقتی نرخ کالایی در ایران بالا می‌رود، دیگر پایین نخواهد آمد. اما این اتفاق خوب و عجیب رخ داد. از سوی دیگر با اعمال مدیریت در منابع موجود، شرایط به گونه‌ای کنترل شد که بحران بی‌برقی هم در کشور بعد از مدتی مهار شد.

ماجرای آب هم که دیگر نگفتنی است، خوزستان عزیز که به قول حاج‌قاسم سلیمانی، همه ما به دلیل سال‌های دفاع مقدس مدیون این استان هستیم، در تابستان دوباره به تنش آبی دچار شد و شرایط این استانی به مرز امنیتی و بحرانی رسید؛ ماجرا از این قرار بود که افتتاح‌های نمایشی مانند سد مخزنی کجناچیم در ایلام، تاختیرهای چندین‌ساله در سدسازی و آب‌کشی به روستاها و اراضی زراعی چیزی حدود یک تاخیر ۲۵ساله در اجرای طرح ۵۵۰ هزار هکتاری و از طرفی سدهای خالی از آب، ناشی از کاهش بارندگی یا سوءمدیریت و مطالبات انباشته کشاورزان برخی از مناطق جنوب از جمله خوزستان و شادگان را به بحران امنیتی و اعتراضات و درگیری‌های خیابانی کشاند، وقتی رئیسی رسماً رئیس‌جمهور شد، اولین استانی که به آن سفر کرد، خوزستان بود. این سفر برای آن سرزمین تفتیده امیدبخش بود. در کنار آن با مدیریت پهنه منابع موجود، گفت‌وگو با مردم و اطمینان بخشی به آنها و آغاز اجرای طرح‌های مصوب در شورای عالی آب و فعال کردن راهکارهایی مانند چاه‌های ژرف، آب شیرین‌کن‌ها و دیپلماسی آب با همسایگان، دولت توانست تا حدودی این بحران را هم کنترل کرده و درصدد حل بلندمدت بحران موجود و حل مساله در آینده هم باشد.

۴ بحران نفسگیری تامین کالاهای اساسی

وقتی که در دی سال ۹۶ با دو برابر شدن قیمت تخم‌مرغ پس از تنظیم و ارائه بودجه سال ۹۷ به مجلس، کشور وارد یک التهاب و اعتراضات چند هفته‌ای شد، مشخص بود که کالاهای اساسی پاشنه آشیل دولت دوازدهم خواهد شد و متأسفانه همین اتفاق هم افتاد. تا جایی که تشکیل قرارگاه مرغ برای کنترل قیمت این کالای پر مصرف در ادامه همین سیاست پرحاشیه برای تامین کالاهای اساسی بود، البته مشکل فقط مرغ و تخم‌مرغ به عنوان دو کالای مهم مصرفی قشر زیادی از مردم نبود، سوءمدیریت و کوتاهی در تامین کالاهای اساسی به حدی بود که کمبود هشت میلیون تن گندم در ذخایر، به یک بحران در مرز انفجار تبدیل شده بود و این انبار باروت هر لحظه ممکن بود منفجر شود، در صورت عدم تامین گندم تا پایان شهریور کمبود نان و صف‌های طولانی مقابل نانوائی‌ها به فهرست بلندبالای آوارهای دولت قبل اضافه می‌شد که این بار با مدیریت دولت مردمی، کشور از این مرحله سلامت عبور کرد. عملکرد دولت جدید برای مهار این بحران که رئیسی یکی دوباری هم به صورت سرپیسته برای جلوگیری از هرج و مرج اجتماعی نسبت به آن هشدار داده و صحبت کرده بود، اتخاذ تدبیر پیش از استقرار دولت بود. به این شکل که با تشکیل کارگروه ویژه و استفاده از ظرفیت نهادهای انقلاب اسلامی و هدایت برخی از بخش‌های دولت برای واردات کالاهای اساسی مورد نیاز این مشکل به مسیر همواری هدایت شد تا کشور از این اتفاق هم به سلامت عبور کند. از سوی دیگر تامین چند میلیارد دلار ارز ترجیحی مورد نیاز برای خرید دارو و کالاهای اساسی و همچنین اصلاح نظام توزیع و کاهش نقش واسطه‌ها در تامین مایحتاج عمومی مردم و مدیریت بازار جهت مهار و کاهش رشد نرخ تورم بلاخص در اقلام خوراکی، بخش دیگری از تدبیر دولت رئیسی برای عبور از یک شرایط نفسگیر بود.

پلاسکو ۱۷ طبقه فروریخته و آن حجم از خرابی و آوار و مصیبت را یادتان هست؟ دولت سیزدهم بدون اغراق چیزی شبیه پلاسکو نبوده شده را به عنوان دولت از روحانی تحویل گرفت، هرجایی که فکرش را بکنید دولت قبل مقروض بود و بدهی داشت، ایناگران، معلمان، کشاورزان، کارگران و... همه جزو اسنافی بودند که وقتی رئیسی آمد، دولت به شکل پیش‌فرض به همه آنها بدهکار بود؛ اگر به شکل لانگ‌شات به این بدهی‌ها نگاه کنیم و مثلاً بدانیم در کنار این بدهی‌های عجیب و غریب، تامین خزانه خالی و هزینه واردات واکسن هم بوده، بهتر متوجه خواهیم شد چه آوار عمیقی تحویل رئیسی شده است. تفکر نتولیبرالیسم دولت قبل فقط ضدعدالت نبود، تقریباً زیرساخت‌های اقتصادی دچار چالش جدی شده بود. تجمعات متعدد اعتراضی در شهرهای مختلف کشور و اصناف مختلف اعم از کارگران و پیمانکاران و کارمندان به دلیل مطالبات معوق بعضاً شش ماهه، در جریان بود. اما خزانه دولت برای پرداخت حقوق مرداد هم خالی بود بر حسب ظاهر چاره‌ای جز چاپ پول وجود نداشت! اما دولت بدون یک‌ریال استقرارش از بانک مرکزی توانست حقوق‌ها را به موقع پرداخت کند و حتی برخی اقشار از جمله پرستاران را هم در اولویت مطالبات خود بگذارد، در حال حاضر روند پرداخت مطالبات معوق اصناف مختلف ادامه دارد.

یکی از معیارهایی که به وضوح برای مشاهده نوع تغییرات این دولت نسبت به گذشته کافی است، مقایسه آبان بنزینی روحانی و رئیسی و نحوه برخورد این دو رئیس‌جمهور با مردم است؛ دیگر ماجرای صبح جمعه فهمیدن رئیس دولت دوازدهم و سلب مسؤولیت از خود! آنقدر طنز تلخی است که شاید دوست نداشته باشیم حتی دوباره در ذهن خود تداعی کنیم، هیچ‌کس باور نکرد که بنزین بدون دستور رئیس‌جمهور قبل گران شده بود. آن هم یک گرانی شبانه و سه‌رایی و بدون یک خط پیوست رسانه‌ای و اقناع اجتماعی. دو سال گذشت تا دوباره در دولت سیزدهم به موسم آبان رسیدیم؛ با طراحی‌های پیچیده دشمن برای ایجاد آشوب در کشور در سالگرد وقایع آبان ۹۸، از طریق فراخوان‌های گسترده در فضای مجازی، عملیات رسانه‌ای وسیع در شبکه‌های ماهواره‌ای به زیرساخت‌های بنزین در کشور حمله سایبری شد. اما آرایش میدانی مسؤولان دولتی نشان داد تا چه حد رئیس‌جمهور افکار عمومی را می‌شناسد و برای آنها احترام قائل است. با مدیریت به‌موقع و میدانی دولت و تدابیر انجام شده، تهدید آبان‌ماه به فرصتی برای مخایره پیام آرامش به جامعه از جهت استقرار دولتی کارآمد و دارای توان بالای مدیریت بحران تبدیل شد.

پایان مدیریت ویدئوکنفرانسی قبلی برای مردم حلاوت داشت، حتی در اوج سختی‌ها، آنها رئیس‌جمهوری را می‌دیدند که به جز سعدآباد و دفتر ریاست‌جمهوری به جاهای دیگر هم می‌رود و سفر به مناطق زلزله‌زده یکی از اتفاقات عادی‌ای بود که در دوران روحانی به کل به یک امر عجیب و غیردسترس تبدیل شده بود. وقتی در اندیکا زلزله شد چند روز بعد رئیس‌جمهور که روز جمع‌اش به سفر سرزده، خوزستان رفته بود با زلزله‌زدگان اندیکا دیدار کرد و با آنها گفت‌وگوی صمیمانه داشت. در ماجرای زلزله هرمزگان هم همین اتفاق افتاد. پس از اطلاع از وقوع زلزله در بندرعباس، دولت از تمام دستگاه‌های مسؤول استان هرمزگان و استان‌های همجوار و وزارتخانه‌های مسؤول خواست در اسر وقت و با اولویت امدادرسانی، رسیدگی به وضعیت منطقه را پیگیری کنند. رئیس‌جمهور، معاون اول خود را هم در سریع‌ترین زمان مامور به حضور در محل وقوع زلزله کرد تا از نزدیک مسائل و مشکلات آنجا را بررسی کند تا مردم احساس آرامش و امنیت داشته باشند و اطمینان پیدا کنند.

مردم در روزهای افزایش مشکلات اقتصادی و کوچک شدن سفره‌ها، روز به روز نسبت به آینده ناامیدتر شده و چالش اعتماد عمومی عمیق‌تر می‌گردید. همه اینها رابطه مردم با حاکمیت را به پایین‌ترین سطح خود رسانده و تقریباً سرمایه اجتماعی دولت از دست رفته بود. باید برای این اتفاق کاری می‌شد. رئیس‌جمهور با سفر به ۱۰ استان کشور و حضوری واسطه در بین مردم به‌طور متوسط هر ۱۰ روز یک استان استارت این ترمیم‌رازده و با اهتمام به تقویت ریشه‌های هویت ایرانی و نظام اجتماعی ایران ازجمله در جامعه روستایی و عشایری این رویکرد سر و شکل بهتری گرفت. احبای پروژه‌های نیمه‌تمام و نیمه‌تعطیل صنعتی، عمرانی و اقتصادی در استان‌ها، در دسترس مردم بودن مدیران و حذف فاصله بین مردم و کارگزاران دولتی، توجه به طبقات فرودست و فراموش‌شدگان جامعه و اقشار دیده‌نشده مانند تیم تطهیر در آرامستان‌ها و رفتگران در کنار توجه ویژه به بخش کشاورزی و دامداری و حمایت از قشر مولد و کم‌هزینه جامعه به تقویت این رابطه معویب کمک زیادی کرد. اساساً اصلاح الگوی حکمرانی و رفتار مدیران از حالت اشرافیت سیاسی و اقتصادی به سمت الگوی دولت مردمی اعم از حضور در میدان و در بین مردم، عمل‌گرایی، تحرک و پویایی وزرا و بدنه دولت و عبور از بروکراسی اداری نهال امید را دوباره در زیر پوست کشور زنده کرد. براساس نظرسنجی‌های معتبر داخلی و خارجی اعم از گالوپ و نیرسنجی جهان دانشگاهی، روند اداری و اعتماد مردم به دولت، صعودی شد و علی‌رغم تخریب‌ها و سیاه‌نمایی‌ها و جنگ روانی شدید رسانه‌های معاند و برخی گروه‌های رقیب داخلی علیه اقدامات دولت سیزدهم، سرمایه امید افزایش قابل‌توجهی گرفت.

وعده‌های اصلی دولت گستره بسیار وسیعی دارد. مساله تولید، مسکن، اشتغال و بورس بخشی از اقداماتی است که دولت برای بهبود شرایط آن هم کارهای زیربنایی را آغاز کرده است. به‌طورمثال در حوزه تولید ما شاهد پرداخت تسهیلات در جهت حمایت از تولیدکنندگان به‌ویژه بنگاه‌های کوچک و متوسط و شرکت‌های دانش‌بنیان به مبلغ ۴۷۷/۸ هزار میلیارد ریال بودیم یا در حوزه تامین سرمایه در گردش بنگاه‌ها جمعا به مبلغ ۷۸۱/۲ هزار میلیارد ریال سرمایه‌گذاری و برای تامین مالی زنجیره تولید صنعت خودروسازی کشور به مبلغ ۶۰ هزار میلیارد ریال اقدام شد. برای ارائه تسهیلات به واحدهای تولیدی آسیب‌دیده ناشی از کرونا هم به میزان ۱۰۹/۲ هزار میلیارد ریال هزینه شد. همین‌طور در حوزه وعده‌های ساخت مسکن ما شاهد جابایی و آماده‌سازی زمین برای ساخت ۲/۵ میلیون مسکن در سراسر کشور، تصویب و ابلاغ سهم تسهیلات بانکی در شورای عالی پول و اعتبار و آغاز عملیات اجرایی ساخت ۷۰ هزار مسکن بوده؛ ایم البته در کنار این اقدامات باید کمک به تأمین مسکن نیازمندان و معلولان به تعداد ۱۹۰۰ واحد را هم در نظر داشت که به‌عنوان بخش‌های کمتر دیده‌شده در دولت سیزدهم مورد توجه ویژه قرار گرفته است. ^[۱]

۱۲ حمایت از تولید و ساخت مسکن

روزی که سید ابراهیم رئیسی در ۲۵ اردیبهشت ۱۴۰۰ پس از ثبت‌نام در انتخابات ریاست‌جمهوری گفت که خود را قیبت فساد، ناکارآمدی و اشرافیگری می‌دانم، افکار عمومی آن را باور کرد. چون مردم رئیسی را در قوه قضاییه تحول‌آفرین و ضدفساد دیده بودند. وقتی پای رئیسی به پاستور باز شد، مانیفست ضدفساد هم همراه او بود. از ابلاغ راهبردهای ۱۲گانه مبارزه با فساد و تدوین سند جامع اصلاح یسترهای تولید فساد در کشور گرفته تا انتصاب بازرس و نماینده ویژه رئیس‌جمهور با اختیارات اصل ۱۲۷ قانون اساسی برای مبارزه با فساد و از همه مهم‌تر تکراری برخی مدیران و افراد ناسالم اقتصادی از مناصب مدیریتی که همچنان هم ادامه دارد. در کنار این اقدام انتصاب مدیران پاک‌دست و فسادستیز و خوش‌نام بخش دیگری از اجرای پروژه ضدفساد بود. از سوی دیگر حذف تشریفات زائد مرسوم اداری و کاهش هزینه‌های جاری در مراسمات و سفرها موجب شد دولتگران گذشته به یک دولت با هزینه‌های معقول و ارزان قیمت تغییر مسیر دهد تا مبارزه با اشرافیگری از خود دولت آغاز شده باشد.

۱۱ مبارزه با فساد و اشرافی‌گری

۲ دوربین مخفی در بی‌برقی

متعال مسائل می‌نایم. سیدعلی خامنه‌ای- ۱۱ آذر ۱۴۰۰

آیت‌ا... حاج‌سیدرضی شیرازی، مجتهد، فقیه و فیلسوف و از نوادگان میرزای شیرازی و استاد میرز حوزه علمیه تهران چهارشنبه‌شب، دهم‌آذر در ۹۳ سالگی دارفانی را وداع گفت. این عالم ربانی متولد ۱۳۰۷ نجف‌اشرف بود.